

DUCHOVNÍ OBNOVA VŠEDNÍHO DNE - 2. týden

pátek 20. 9. 2019 - Dt 7,6-9 (5. kniha Mojžíšova)

„Tebe si Hospodin vyvolil,“ promlouvá Bůh k srdci Izraele a promlouvá Bůh k srdci mému. Tím se neříká, že by ostatní měli smůlu, tím se říká, že pro něj nejsem jeden z davu, že konkrétně mě zná a konkrétně mě si zamiloval. A to ne proto, že bych byl skvělý a dokonalý. Samozřejmě, že chce, abych se v mnohém změnil, ale to mu nebrání, aby mě měl rád už teď.

sobota 21. 9. – Řím 8,15-17

Jsme spoludědicové Kristovi. Všechno, co patří Kristu, patří i mně. Mám stejnou naději, že budu vytažen ze smrti, jakou měl Ježíš, když šel na Golgotu. Mohu počítat s Otcovou láskou stejně, jako Ježíš. Mám stejný nárok na Otcovu náruč, jaký má Ježíš. Není toho na mě příliš moc najednou? Jsem schopen v to uvěřit a vzít to vážně?

neděle 22. 9. – Jan 15,12-17

„Nazval jsem tě přítelem,“ říká Ježíš mně. Vztah k němu není jen vztahem Pána a služebníka, ale přítele a přítele. V čem je specifické přátelství? V důvěře? Ve sdílení všeho s druhým? V otevřenosti druhému? A dá se to všechno říct o mém vztahu s Kristem? A chci, aby byl mým přítelem, nebo si chci raději držet trošičku odstup?

pondělí 23. 9. - Lk 22,39-48

Ježíšova opuštěnost, hrůza, modlitba plná úzkosti, Jidášova zrada. Co je tomu v mém životě podobného? A věřím, že on moc dobře ví, o čem je řeč, protože i tohle přijal? Kéž by pro mě v mých tísňích a úzkostech mohlo být útěchou, že se Bůh vtělil i do mých tísňích a úzkostí.

úterý 24. 9. - Pís 1,2-8 (Píseň písní)

Dokážu uvěřit, že je tady řeč o vztahu mezi mnou a Kristem? Že bych i já jemu mohl říct „Líbej mě polibkem svých úst“? A jsem to já, kdo je „černá a přece půvabná“, i ve svých nevěnostech a hříších zůstávám pořád pro Krista půvabným.

středa 25. 9. - Pís 4,1-15

Uf, opravdu tu může být řeč o mě? Opravdu je Kristova láska ke mně podobná lásce bláznivě zamilovaného kluka? Opravdu smím věřit, že jsem mu učaroval jediným pohledem svých očí? Není to už trochu moc?

čtvrtek 26. 9. – Pís 5,2-8

Najednou je dívka po tom všem, co už mezi nimi zaznělo, zatěžko vstávat, aby otevřela zástrčku. Kdoví, kolikrát chtěl už Kristus vejít, a mně se zrovna nechtělo. Když pak konečně otevře, milý už tam není. Některé příležitosti chce popadnout za pačesy, protože jestli něco nepočká, tak je to setkání s Milovaným.

DUCHOVNÍ OBNOVA VŠEDNÍHO DNE - 2. týden

pátek 20. 9. 2019 - Dt 7,6-9 (5. kniha Mojžíšova)

„Tebe si Hospodin vyvolil,“ promlouvá Bůh k srdci Izraele a promlouvá Bůh k srdci mému. Tím se neříká, že by ostatní měli smůlu, tím se říká, že pro něj nejsem jeden z davu, že konkrétně mě zná a konkrétně mě si zamiloval. A to ne proto, že bych byl skvělý a dokonalý. Samozřejmě, že chce, abych se v mnohém změnil, ale to mu nebrání, aby mě měl rád už teď.

sobota 21. 9. – Řím 8,15-17

Jsme spoludědicové Kristovi. Všechno, co patří Kristu, patří i mně. Mám stejnou naději, že budu vytažen ze smrti, jakou měl Ježíš, když šel na Golgotu. Mohu počítat s Otcovou láskou stejně, jako Ježíš. Mám stejný nárok na Otcovu náruč, jaký má Ježíš. Není toho na mě příliš moc najednou? Jsem schopen v to uvěřit a vzít to vážně?

neděle 22. 9. – Jan 15,12-17

„Nazval jsem tě přítelem,“ říká Ježíš mně. Vztah k němu není jen vztahem Pána a služebníka, ale přítele a přítele. V čem je specifické přátelství? V důvěře? Ve sdílení všeho s druhým? V otevřenosti druhému? A dá se to všechno říct o mém vztahu s Kristem? A chci, aby byl mým přítelem, nebo si chci raději držet trošičku odstup?

pondělí 23. 9. - Lk 22,39-48

Ježíšova opuštěnost, hrůza, modlitba plná úzkosti, Jidášova zrada. Co je tomu v mém životě podobného? A věřím, že on moc dobře ví, o čem je řeč, protože i tohle přijal? Kéž by pro mě v mých tísňích a úzkostech mohlo být útěchou, že se Bůh vtělil i do mých tísňích a úzkostí.

úterý 24. 9. - Pís 1,2-8 (Píseň písní)

Dokážu uvěřit, že je tady řeč o vztahu mezi mnou a Kristem? Že bych i já jemu mohl říct „Líbej mě polibkem svých úst“? A jsem to já, kdo je „černá a přece půvabná“, i ve svých nevěnostech a hříších zůstávám pořád pro Krista půvabným.

středa 25. 9. - Pís 4,1-15

Uf, opravdu tu může být řeč o mě? Opravdu je Kristova láska ke mně podobná lásce bláznivě zamilovaného kluka? Opravdu smím věřit, že jsem mu učaroval pohledem svých očí? Není to už trochu moc?

čtvrtek 26. 9. – Pís 5,2-8

Najednou je dívka po tom všem, co už mezi nimi zaznělo, zatěžko vstávat, aby otevřela zástrčku. Kdoví, kolikrát chtěl už Kristus vejít, a mně se zrovna nechtělo. Když pak konečně otevře, milý už tam není. Některé příležitosti chce popadnout za pačesy, protože jestli něco nepočká, tak je to setkání s Milovaným.